

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIII.

Plutarchus & Strabo ab eodem errore vindicati. 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70886)

Plutarchus & Strabo ab eodem errore vindicati.

CAP. XXIX.

PLUTARCHVS in libro *περὶ τῆς μὴ ῥεῖαν* ἰμμετρατῶ Πυθίαν, inquit: ὁ δὲ Πίνδαρος ἀκούσας Φησὶ τῆς θεοῦ τὸν καὶ μόνον ἔμουσικὴν ὀρθάν ἔχει ἰδόντων ἔδὲ Ξυφεραν οὐδὲ ὀπικηλασμήλω τοῖς μέλεσιν. quem locum Xylander asterisco notans, mendo non carere sine dubio suspicatus est, nec immerito. Ego autem sublata unica particula locum integrum reddam, hoc modo legendo: ἀκούσας τῆς θεοῦ τὸν καὶ μόνον μουσικὴν &c. particula enim ου̅ sensum totum peruertit. quod autem sic sit legendum, satis constat ex sequentibus, ἰδόντων γὰρ ἔδὲ θεωρεῖται τὸ ἀπαθεῖς ἔχει ἀγνόν. Si quis autem huic nostrae opinioni fidem derogat, adducam Aristidis similem locum ex oratione pro Quatuoruiris, ubi de eadem sententia Pindari disputatur, hoc modo: Quapropter ut Platonem optimum quoque anthyrambicum Pœtam libenter facio, ita nec possum de Pindari Dithyrambis, secundum Platonis criminationes sentire, non tantum quo videam dithyrambos ipsos esse firmiteres ac viriliores, quam ut ille cuiquam cedere videatur: sed & quod in hymnis dum calamitates ac fortuna mutationes, qua ex omni memoria contigerant, describit, Cadmum ait Apollinem audivisse rectam musicam proponentem. Ex quo fit, ut Pindarus quoque rectam amet musicam. quam verò amat, eam procul dubio tractat. Neque enim quam Apolli-

Apollini tribuit, eam ipse negligat, & aliam scitu-
tur is, qui semper Apollinem & Musas inuocat.
Eiusdem Pindarici dicti meminit & idem Phalaris
chus in libro $\omega\epsilon\lambda\ \delta\ \epsilon\alpha\ \pi\mu\alpha\lambda\omega\ \chi\upsilon\ \chi\omicron\gamma\omicron\nu\iota\alpha\varsigma$. ubi
Harmōnia agens sic inquit: $\delta\ \delta\epsilon\ \tau\omega\ \pi\iota\upsilon\delta\alpha\rho\alpha\ \tau\omega\ \tau\omicron\upsilon\sigma\alpha\iota\varsigma\ \tau\omicron\ \delta\epsilon\ \pi\iota\upsilon\delta\ \delta\ \rho\omicron\nu$

Ἄρμος ἢ ξείνοισιν ἀνὴρ, ὅδε καὶ φίλος ἀσπί-
δαρμος ἰαν δ' ἦλός ἐστι τῶν ἀρετῶν ἡ γέμνος. ἴαν
καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος τῷ θεῷ ἄγειν ἐπακούσας
ἀνομήαν ἐπιδένον μνος τον κάδμον. Hunc locum
similiter asterisco notauit interpres: qui quomodo
rectè sanari possit, rationem nullam video, nisi
quis velit etiam hinc particulam οὐν tollere,
eiusq; locum substituere μουσικάν, & pro ἐπακού-
τος, ἐπακούσιν, & pro ἐπιδένον μνος, ἐπιδένον
μνος legere. atque ita legendo similem hic locum
sum cum superiori habebit. nimirū hoc pacto: Cad-
mum audiuisse Deum virilem Musicam proponen-
tem. Nam ut à Turbeno hic locus est versus, nihil
inde sensus elici potest, cum sic vertit, Velut & ipse
Pindarus Cadmum ostentans audiente Deo virtute
negat. nec multo melius Xylander hoc pacto: sic
& ipse alicubi Pindarus ait Deo exaudiente virtute
& c. Cadmum significans. Et quemadmodum
hic οὐ & οὐν integrā loca peruertunt, sic non minus
eadē particula Strabonem aliū sensum habere facit.
Strabo n. loquēs de Delo, inter cetera adducit hunc
locū Pindari, quē integrū propter elegantiam adscribit.

Hr

Ant. Muret
Varia Lectio
LIII
28

Ἦν γὰρ τὸ πάριδεν, ἔφορητά φησιν ὁ Πίνδαρος,
 Κύμασι τε, παντοδαπῶν ἀνέμων ῥιπαῖσιν,
 Ἀλλὰ καὶ ὁ γῆρος ὁ πόντος ὀδυῦναισι θεΐαις ἀλγυτο-
 κοῖς ὀπιβαίνην, (ρίων.
 Δὴ τὸ τέσσαρες ὄρθαι ἑρεμνῶν ἀπώρισαν ἔσο-
 Ἄν δ' ὅτι κρηναὴν χεδὸν πῆξα ἀδαμαντοπέδι-
 λοι κίονες.

Ἐῖδα τέκοισα ὀδυῦναισι ἐπόφατο γῆρον.

Apud quem extra omnem controversiam legendum est, Ἦν γὰρ τὸ πάριδεν φορητὰ ἔσθ. vult enim dicere, hanc insulam primò fuisse vagam & errabundam, postea immobilem factam propter Latona partum. Ad hunc locum Pindari, ut hoc etiam obiter mononeam, alludit alibi Plutarchus, cum sic inquit: πῶ δὲ γῆρος καὶ Πίνδαρον, ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες πῆξουσιν.

lanum primum omnium æreos nummos cudi-
 disse auctoritate antiqui cuiusdam scripto-
 ris confirmatum: eiusque nummi figura è
 tenebris eruta. CAP. XXIII.

PLURIMUM certè debent bonarum literarum
 & antiquitatis studiosi præclaro viro Ioanni Sam-
 buco, qui ad studia iuuanda natus esse omnino vide-
 tur, ad eò nullis laboribus nec sumptibus parcès om-
 nibus prodesse conatur. & ex cuius Bibliotheca, quã
 habet antiquissimis, & optimis auctoribus instru-
 tissimam atque ornatissimam, non secus atque ex
 equo